

— Ами какъ ! Не бѣше ли завчера главатаръ на сценитѣ въ Галатѣ ? Не ; нѣма да тя оставя да ся радувашъ спокойно, кырѣ Плумисте ! Азъ ще отидѣ, но ще тя завлекѣ и тебе съсъ себе си.

— Тръгвайте ! хайде да идемъ рече полицейскыйтъ чиновникъ.

— Тѣ имъ сѣ вързаны рѣцѣтъ и краката, отговори Воитиди.

— Трѣба да имъ развържемъ краката, приповтори полицейскыйтъ чиновникъ.

Трипани бутнѣ съ рамо Малама излека.

— Какъ ли щемъ ходи ? рече Малама.

Полицейскыйтъ чиновникъ възлѣзе на кувертѣтъ и доста заптѣта нахълтахъ въ стѣйтѣ на капитанина. Развържѣте имъ краката, каза полицейскыйтъ чиновникъ къмъ заптѣтата.

Заптѣтата испълнихъ заповѣдѣтъ,

Трипани отдѣхнѣ свободно.

— Ще да ся огървѣ ! подума въ себе си Трипани.

— Ще побѣгне псето ! Рече въ себе си Гырджикътъ.

И заповѣда ся на заптѣтата да откарать въ тъмницѣтъ на Заптѣто сичкы колкото ся намирахъ въ корабѣтъ.

.....

Но като оставямы за минутѣ тѣхъ нека послѣдуваме Мацка, който бѣше ся упѣтиль къмъ височинѣтъ на *Долма бахче*.

Мацко покъртенъ отъ сърце, като остави майкѣ си, едничкото сщество което обичаше може бы отъ всичко друго по нѣжно, побърза да пристигне тамо дѣто бѣше ся накаралъ, когато видѣ Калавреза Мантара че го карать заптѣта.

— Що за бѣсъ ! (подума въ себе си). Ный бѣхмы останѣли съгласны да ны хванѣтъ и двама ни. Туй какъ е